A°. 1841. N°. 4.

ARNHEMSCHE COURANT.

(De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dingsdag, Woensdag, Donderdag en Zaturdag, is ƒ 5 in de drie maanden.)

DONDERDAG 7 JANUARIJ.

(De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf regels ƒ 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.)

Het gerekt geduld en onderworpen geloof keert terug in de Kamer.

Chassez le naturel, il revient au galop.

Gelijk van onze Kamer te verwachten was, heeft zij de begrootingen en financiële voordragten, ééne slechts uitgezonderd, aangenomen. Deze nieuwe vermeerdering van lasten en schuld wilde zij de natie niet onthouden; het is haar nieuwjaarsgeschenk aan het goede volk; bij elken opcent, dien hem zijn turfje of zijne broodkorst nu meerder kosten zal, gedenke de arme burger dankbaar de wakkere zorg zijner vertegenwoordigers. Klaagt dan zijne vrouw of zijn kind van honger, zoo sla hij het blad van den heer VAN DOORN, den *Avondbode*, open, en leze daar, in het nommer van zaturdag, 2 januari, hoe dat ministeriëel orgaan eene klagt der *Vlissingsche Courant* beantwoordt. De *Vlissingsche Courant* had, met opgave van cijfers, getoond hoe een huisvader, met drie honderd gulden inkomen, ruim honderd gulden aan belastingen betaalt. De *Avondbode* betwist de opgave en cijfers niet, hij vraagt slechts: wat behoefde die huisvader, met drie honderd gulden inkomen, ook zoo keurig te huwen? — ja wat behoefde die man te huwen? Waren er geene afgedankte maîtressen genoeg, die hij, des verkiezende, met kroost, voor een prijsje, misschien wel met een postje daarbij, uit de eene of andere hooge hand had kunnen erlangen? — Kon hij zich daarmede niet vergenoegen, wat behoeft dan zoo'n arme drommel eene vrouw te hebben? had hij geen huishouden, dan zou hij van zijne ƒ300 geen ƒ100 aan belastingen moeten betalen. En waartoe nu, zoo redeneert wijders het ministeriële blad, die belastingen van den armen man verminderd? Zou hij van ƒ300 met zijn gezin kunnen leven? Immers neen: hij zou toch te kort komen. Wat raakt het dus of hij iets meerder of minder aan belasting te betalen heeft? Zal hij niet van gebrek vergaan, zoo moet weldadigheid hem toch te hulp schieten: deze geeft hem nu meer dan zij anders doen zou; de weldadigheid is het dus die de hoogere belasting draagt. En de weldadigheid, — dat zijn de rijken in den lande, de gegoede burgers. De zwaardere belasting van den armen man wordt alzoo niet door hem, maar door de rijken gedragen. Zoo redeneert de *Avondbode*, ter verdediging van het belasten der lagere standen; en daarmede trooste zich de arme man bij de nieuwe opcenten op zijn turfje, zijne zeep, zijn zout of zijne bete broods.

De Kamer heeft alles toegestemd, »om de *nieuwe regering* niet te bemoeijelijken"; »uit vertrouwen in de *nieuwe regering*." Maar wat heeft dan die *nieuwe regering* gedaan dat zoo veel vertrouwen verdient? En wat heet de *nieuwe regering*?

Nieuwe regering, terwijl dezelfde mannen die de *oude regering* uitmaakten, aangebleven zijn; terwijl de hoofdpersoon, de heer VAN DOORN, nog in waardigheden is geklommen; terwijl de nieuwe minister van financiën het oude stelsel van schuldvermeerdering en verbloeming voortzet, zich op zijne »*ervaren ambtgenooten*" beroept en meerdere bezuinigingen onmogelijk, althans hoogst onwaarschijnlijk verklaart? Wat is dan toch die *nieuwe* regering? Waarin bestaat die *nieuwe* regering? De koning alleen is veranderd; maar is dan de koning de regering? een niet verantwoordelijke koning de regering? verstaat men zoo den constitutionelen regeringsvorm?

Dat woord *nieuwe regering* echter moet het vernieuwde oude vertrouwen verontschuldigen, verbloemen: dat oude vertrouwen, hetwelk voor de natie zoo verderfelijk was; terwijl het aan de vertrouwers zelven zoo veel titels en posten en pensioenen opbragt, zoo zegenrijken invloed had op de welvaart der Edel mogenden en hun geslacht. Zij vertrouwen weder: arme natie!

Nieuwe leeningen, zegt men, waren noodig om de reeds gemaakte schulden te voldoen; om de bij de oude regering gedeponeerde en door haar tot andere doeleinden besteedde gelden aan hunne oorspronkelijke bestemming te kunnen hergeven. Maar nog eens wie was die *oude regering*? Wie waren schuldig aan die *schandelijke geldverspillingen*, waarvan het *Handelsblad* dezer dagen sprak? Al die oude mannen bekleeden de posten *nog*; die leden der *oude regering* zijn eveneens *leden der nieuwe*; niets is veranderd als de koning. Was het dan de koning, die de gelden verkwistte? Was het de koning, die de vertrouwde gelden ontvreemdde aan de kassen der ministers en anderen? Wie zijner kruipendste aanbidders voorheen, is thans lasterlijk genoeg om zulks te beweren?

Alvorens nieuwe leeningen toe te staan, had men de gemaakte schulden, de onwettige uitgaven moeten constateeren; hadden de schuldigen moeten worden gestraft. Niets van dit alles is geschied.

De ministers der vorige regering, de heeren VERSTOLK VAN SOELEN, VAN MAANEN, DE KOCK bezitten nog alle hunne portefeuilles; niemand hunner is wegens onwettig besteedde gelden in beschuldiging gesteld. Maar waarvoor, voor welk departement zijn dan de onwettig besteedde gelden uitgegeven? De heer VAN DOORN, de hoofdspil waarop de *oude regering* (in hare laatste dagen draaide, de man die gerekend moet worden alles te hebben geweten, tot dat hij *bewijst* dat hij niets wist, is thans tot minister secretaris van staat, hoofd van het kabinet des konings, vice-president van den Raad van State verheven. In wat van dit alles vindt men aanleiding tot het betalen van de *schandelijke geldverspillingen* der *oude*, grond tot vertrouwen in de *nieuwe* regering?

Als eene voorname grief tegen de *oude regering* voerde het *Handelsblad* aan, dat zij geene talenten wist te onderscheiden. Welnu wij hebben nog steeds dien minister van buitenlandsche zaken — men vergat hem *Hertog der Volharding* te maken — wiens talent het land zoo heilrijk was tijdens de Belgische revolutie en tot aan de erkenning van dat rijk; men hoort hem adviezen innemen bij de »schepenen" der stad 's Gravenhage; op zijne voordragt teekent de koning zulke bespottelijkheid. Zijne kweekelingen bevinden zich steeds aan onze gezantschappen, en dezer dagen nog verrijkte hij, ter bezuiniging zeker, onze diplomatie met eenige nieuwe secretarissen van legatie *in partibus*, allen mannen van bijzondere kunde, zoo aan de academie als later, bloot gelegd; mannen van politische studie en diplomatische ervaring. Die het gissen kan deele het mede, wat al die heeren tot secretarissen van legatie riep? Waar zijn de bewijzen hunner kunde? Wanneer en hoe hebben zij die aan den dag gelegd? Waren er voor onze diplomatie geene anderen te vinden van welke men iets meerder kan zeggen? Moest de diplomatie des heeren VERSTOLK, zelfs als hij in het graf zal rusten, niet worden voorbij gestreefd?

De inconstitutionaliteiten der *oude* regering, zegt men, zullen worden hersteld; de *nieuwe* zal den grondwettigen weg bewandelen. En het eerste besluit des konings, door den heer VAN DOORN onderteekend, waarbij men eene reeds in werking zijnde wet geliefde in werking te stellen, was een inconstitutioneel besluit. En het besluit, op advies der *schepenen* van 's Gravenhage genomen, was niet alleen een paskwil, het was ook een inconstitutioneel besluit; tenzij men het plaatsen van den koninklijken naam onder eene dwaasheid, een consult met lijken, constitutioneel gelieve te heeten. Door zulke blijkbaar onbekwame ministers wordt de koning gediend; en de ministers blijven in dienst. Heet dit constitutionaliteit! En de gouverneurs, de commissarissen des konings in de provinciën, die nog medestemmen bij de verkiezingen? Is dit almede een blijk van constitutionelen zin? heet dit de grondwet eerbiedigen en handhaven?

Openbaarheid omtrent den financiëlen toestand was plegtig beloofd. De minister van financiën heette die bij het openen der Kamers te geven. Al wat er in zijne openbaring nog duister zijn mogt, beloofde hij bij aanvragen der »vertegenwoordigers" te zullen ophelderen. Wij zagen terstond de duisternissen dier openbaring en dreven er den spot mede; die nieuwe bewimpelingen, dat nieuw beguichelen der natie, die nieuwe verontschuldigingen welke men der Kamer voor haar vernieuwd »vertrouwen," zoo het heet, aanbood, misleidden ons niet. Wij golden echter weder voor spijtig, voor oppositiezuchtig *quand-même*. De *Vlissingsche Courant* zelve verliet onze zijde, waaraan zij lang met doorzigt en moed had gestreden. Schaamrood is zij, de opregte, teruggekeerd; zij erkent thans, de jeugdige verleide, het dieper doorzigt der oudere zuster. Opmerkelijk is het artikel der *Vlissingsche Courant* van donderdag 17 december; zij had toen de processen-verbaal der sectiën gelezen, en gezien hoe al die sectiën verklaarden dat zij omtrent de financiële belangen niet genoegzaam waren ingelicht.

»Zoo vinden wij dan (schrijft de *Vlissingsche Courant* in haar nommer van 17 december) *in alle vijf de afdeelingen*, de verklaring afgelegd dat de gegevene antwoorden *niet* voldoende, *niet* bevredigend zijn; waaruit blijkt, dat er *geene volkomene openlegging van den waren toestand onzer financiën* heeft plaats gevonden, en bij gevolg de minister van financiën, althans tot dusverre, in geenen deele de hoop heeft verwezenlijkt, [illegible] redenering aan ons en anderen, wegens het stellige en

duidelijke der door Z. Exc. gedane beloften, had doen opvatten.

»Treurig is deze ervaring voor ons, omdat daarbij het vertrouwen, hetwelk wij onbewimpeld en openbaar getoond hadden in de heldere inzigten van den minister, in zijne juiste kennis aan hetgeen onze toestand vorderde, in zijne geestkracht en onafhankelijkheid van karakter te stellen, eenen gevoeligen schok heeft ondergaan.

»Wij hebben vroeger zijne rondheid, zijnen zin voor openbaarheid, duidelijkheid en helderheid, verdedigd; en zullen ons daarvan nu voortaan tot ons leedwezen moeten onthouden. Het moet voor onze ARNHEMSCHE zuster, welke wij vroeger wegens een naar ons inzien te voorbarig vonnis veroordeelden, tot zelfvoldoening zijn, [hoewel wij haar te goed kennen, om niet te gelooven, dat zij *die* gaarne zou hebben gemist, wanneer maar ONS *goed vertrouwen juist geplaatst ware bevonden*,] hier deze onze openlijke betuiging aan te treffen.

»Wij hebben echter nimmer geaarzeld, te erkennen, dat wij ons bedrogen hadden, wanneer *daadzaken* of *duidelijke bewijzen* ons daarvan overtuigden; en, in het onderhavige geval, hebben wij die, in de verslagen van het verhandelde in de *vijf* sectiën, zoo klaarblijkelijk en overtuigend gevonden, dat wij, *hoewel tot ons grievend leedwezen*, (uit het oogpunt van het vaderlandsche belang ALLEEN,) ons verpligt gevoelen, daarvan bij deze openlijke belijdenis te doen, door te erkennen: *De minister* ROCHUSSEN *heeft* NIET *beantwoord aan de verwachting, die* WIJ, EN ANDEREN MET ONS, *zich van hem gevormd hadden.*"

Eere de *Vlissingsche Courant* die zóó hare beguicheling erkent. Zulk eene bekentenis bewijst een des te edeler karakter, als de erkenning grievender is. Dubbel grievend, te erkennen dat men verblind werd, dat men te veel goeds van een mensch, te veel heils voor zijn land had gewacht!

Waren wij het die ons bedrogen, — zoo hadden wij ons kunnen verheugen over de heilrijke uitkomst voor het land. Die heilrijke uitkomst voorzeker ware, ons oneindig welkomer geweest, dan de droevige zege onzer meening. Helaas, als wij onze staatslieden onopregtheid, onkunde, verweten; als wij niets dan onheil in de duisternissen der staatsfinanciën zagen, helaas, zoo vergisten wij ons nog nooit!

Wonderlijk lot van een dagblad, tegenover eene regering die telkens zelve *misrekeningen* en *teleurstellingen* moet erkennen; tegenover eene Kamer, volksvertegenwoordiging geheeten, welke men telkens hoort klagen over haar te goed *vertrouwen*, over onvervulde beloften, over bedrogene hoop, en die, ter verklaring harer telkens hernieuwde inwilligingen van de dure gelden der natie, niets anders weet aan te voeren dan haar *vertrouwen* en hare *hoop*.

Buitenlandsche berigten.

RUSLAND en POLEN.

Uit Warschau schrijft men aan de *Allgemeine Zeitung*: Van militaire maatregelen verneemt men hier nog niets, vermits Polen wel is waar sterk, doch slechts met het gewone troepental bezet is, en de vorst stadhouder zich voortdurend te St. Petersburg bevindt. De nieuwe vestingen zijn thans alle voltooid, de oude uitgebreid, zoodat Rusland nu door Zamosk, Bresz, Lomsa, Demblin, Modlin en de citadel van Warschau, geduchte verdedigingspunten bezit.

ITALIE.

Rome, 24 dec. Pruissen had, ter regeling zijner kerkelijke aangelegenheden, geene gelukkiger keuze kunnen treffen dan die van den graaf *Brühl*. Hij wordt als een reeds bekend persoon, met de meeste voorkomendheid behandeld, en de heilige vader, aan wien hij door mons. *Capaccini* voorgesteld werd, moet zijne tevredenheid hebben te kennen gegeven, dat de koning van Pruissen hem tot dit gezantschap had gekozen. Naar men verneemt zijn de voorstellen, welke de graaf medebragt, van dien aard, dat alle hoop voorhande is op eene spoedige en gelukkige beslechting der zaak. (*K. Z.*)

Milaan, 23 dec. Bij ons is alles, zelfs voor het geval van een oorlog met Frankrijk, toebereid; sedert eenige dagen spreekt men van nog verwachte versterkingen des legers onder den luitenant-veldmaarschalk *Radizky* om, naar men zegt, de bezittingen van Mantua, Verona, enz. geheel voltallig te maken. Alle maatregelen zijn genomen om binnen weinig dagen eene aanzienlijke magt, op ieder punt waar hare tegenwoordigheid vereischt worden mogt, te kunnen bijeen trekken. (*Manh. Zeit.*)

DUITSCHLAND.

De *Augsburger Allgemeine Zeitung* meldt van den Mein: »Ook brieven uit Berlijn spreken op vrij voldoenden toon over het antwoord van het Fransche kabinet op Oostenrijks en Pruissens nota betrekkelijk de aanhoudende toerustingen van Frankrijk. De heer *Guizot* geeft te kennen, dat het tegenwoordige ministerie den staat van zaken en inzonderheid de krijgstoerustingen reeds zoo gevonden had, gelijk zij nog bestaan, en dat men niet oogenblikkelijk, vooral zoolang Frankrijk geisoleerd daar staat, de toerustingen schorsen en het leger verminderen kan; dat men echter, doordrongen van de noodwendigheid des behouds van den Europeschen vrede, daartoe alles aanwenden zal, en hoopt dat de kamers de ontzaggelijke sommen, welke het onderhoud van 500,000 man zou vorderen, niet zullen toestemmen. Hoe geruststellend deze verzekeringen ook luiden, schijnt men er nogtans geen genoegzamen grond in te vinden, om de aangevangen maatregelen van voorzorg van Duitsche zijde te laten varen, daar de goede gezindheid van Frankrijks tegenwoordig kabinet, wel is waar, een waarborg voor den vrede is, doch zijn bestaan zelf van omstandigheden afhangt, welke, volgens de erlangde ervaringen, geenszins tot de onmogelijkheden behooren."

FRANKRIJK.

Parijs, 2 jan. In de aanspraak van den baron *Pasquier*, kanselier van Frankrijk, als president van de kamer der pairs, merkt men de volgende zinsnede op: »Eere zij den koning, die, wetende, dat de natiën niet enkel leven door materiëlen welstand en voorspoed, maar ook door groote voorbeelden en verheven herinneringen, de grootsche gedachte heeft opgevat en verwezenlijkt, om aan Frankrijk terug te geven het roemrijke overschot van *Napoleon*; die door de plegtige inhuldiging van een nationaal grafgesteente, door openlijke hulde daaraan toe te brengen, en die in dier voege ook aan zijne eeuw, eene gedenkzuil voor den eeuwigen roem van Frankrijk heeft opgerigt. Maar, terwijl wij dit verleden bewonderen, welks weerschijn genoegzaam is, om een ieders gezigt te verblinden, laten wij jegens het tegenwoordige niet onregtvaardig zijn; en aan ieder tijdvak zijn karakter en zijne grootheid laten behouden."

De aanspraak van den heer *Sauzet*, president van de kamer der gedeputeerden, bevatte, onder anderen: »Even als gij, sire, gevoelen wij ons gelukkig den erfgenaam van den troon, zoo wel als zijne broeders, zich om ons het zeerst te zien beijveren in de dienst van den staat. De een deelt in de gevaren onzer soldaten; een ander heeft zijn leven aan onze dappere marine toegewijd; die marine, zoo schitterend in herinneringen, zoo rijk in verwachting. Onze getroffen volkeren zullen voortaan zijnen naam vereeuwigen met herinnering aan eene nationale zending, volvoerd met een eerbiedig en verheven gevoel van het harte, waardig den roemrijken schat, aan zijne hoede toebetrouwd, en waardig den koning, die denzelven, in naam van Frankrijk, heeft ontvangen. Sire, terwijl op die wijze Uwe koninklijke familie de voorbeelden, haar door Uwe Majesteit gegeven, navolgt, arbeidt de kamer der gedeputeerden aan de volmaking onzer wetten, aan het zedelijke en materiële der maatschappelijke inrigtingen; zij vereenigt zich met Uwer Majesteits edelmoedig initiatief tot verzachting der rampen, die overal eene sympathie hebben opgewekt, zoo troostrijk voor de lijdenden, zoo eervol voor het geheele vaderland. Maar, te midden dier pogingen tot bevordering der beschaving, ontgaat geen onzer groote belangen aan Uwe Majesteit, en Uwe bedaarde en standvastige houding strekt ten weerklank aan de gevoelens van Frankrijk.

»Na zoo vele bewijzen van moed en wijsheid te hebben gegeven, heeft Frankrijk de bewustheid, sire, dat zijne vaderlandsliefde en de kracht zijner instellingen genoegzaam zijn voor alle omstandigheden. Frankrijk vertrouwt in de overeenstemming der hoogste magt, welke het zich zelve heeft gegeven; de eendragt tusschen de kroon en de kamers is onze voornaamste sterkte, zij verzekert de toekomst van ons dierbaar vaderland tegen alle beproevingen."

In het allezins belangrijke antwoord van den koning aan den president van de kamer der afgevaardigden, werden vooral de volgende zinsneden met genoegen gehoord:

»Nimmer was de overeenstemming der verschillende magten van den staat noodzakelijker; nimmer was het van meer gewigt, bewijzen te leveren van de volmaakte eendragt, welke tusschen ons bestaat voor het ware welzijn van Frankrijk; dit welzijn toch is niet gelegen in veroveringen, of in het behalen van roem — te duur gekocht, wanneer ze verkregen worden ten prijze van ons bloed en onze schatten. De oorlog moet nimmer ondernomen worden, dan wanneer het algemeen belang ons dien tot onvermijdelijken pligt maakt. Thans, dank zij uwe medewerking, hebben wij de hoop, dat deze vrede, welke reeds zoo langdurig, en tevens zoo eervol voor ons geweest is, niet zal worden verbroken; maar, dat hij integendeel zal blijven voortduren, zonder dat het vaderland noch in zijne eer, noch in zijne waardigheid is gekrenkt geworden. Steeds zal het vaderland zich kunnen verhoovaardigen, het menschelijk geslacht te hebben bewaard voor de gevaren en rampen, welke de oorlog noodwendig na zich sleept.

»Ontvangt de uitdrukking mijner erkentenis voor de medewerking, welke ik steeds bij u heb mogen vinden in de vervulling van de verheven taak, welke mij is opgelegd. Ik weet, dat gij u, evenzeer als ik-zelf, hebt toegewijd aan de eer, aan den voorspoed, aan de belangen van Frankrijk; ik weet, dat geene opofferingen u te zwaar zouden zijn geweest, wanneer tot die opofferingen noodzakelijkheid hadde bestaan. Ik wensch mijzelven echter geluk, dat de weg, welken wij thans bewandelen, ons in staat heeft gesteld die opofferingen te vermijden, tevens voor Frankrijk zijne rust en zijne veiligheid behoudende. De geschiedenis heeft genoeg opgeteekend voor onzen roem, om ons het regt te geven, bij onze krijgstrofeën andere trofeën te voegen, welke niet minder roemrijk zijn, namelijk de waarborgen te leveren voor den vrede der wereld en de rust van het menschdom."

— De commissie voor de versterkingswerken is heden ten één ure voor de zesde maal vergaderd geweest; hare zitting heeft ruim vier uren geduurd. De hoofdpunten van het rapport, waarvan het opstel, zoo als men weet, aan den heer *Thiers* is opgedragen, zijn reeds door haar vastgesteld; doch, alvorens de beraadslagingen te sluiten, is zij van meening de aangenomen punten ter kennisse van den maarschalk *Soult* te brengen, om aan den raad van ministers onderworpen te worden.

Deze punten zijn als volgt:

1°. De gelijktijdige daarstelling van den ringwal en de afzonderlijke forten.

2°. De verdeeling van het werk over drie jaren.

3°. De vaststelling der versterkingen buiten den ringwal. Dit gedeelte heeft aanleiding gegeven tot een naauwkeurig krijgskundig onderzoek. Het schijnt, dat de commissie het gevoelen aankleeft, met afgezonderde forten te bezetten de vooruitspringende hoogten van Romainville, Noisy, Nogent, welke de groote wegen zouden beheerschen, in het geval men van de noord- of westzijde eenen inval beproefde en op Parijs aanrukte. Het zijn dezelfde punten, aangewezen bij de opneming, vervat in de memoriën over den veldtogt van 1814, door den bataljons-chef *Kohl* geschreven, en die later, in 1832 en 1833, door den generaal *Valazé* ook zijn aangeduid met eenige buitenwerken; doch ontoereikende voor de bedoelde verdediging, omdat zij noch ruimte noch voldoende sterkte aanbieden.

BELGIE.

Brussel, 3 jan. De koning heeft het kasteel van Laken nog niet verlaten, maar de gelukwenschingen in Brussel ontvangen. Dezelve hebben, als naar gewoonte, weinig bijzonders opgeleverd; alleen heeft de stedelijke regering te kennen gegeven, alsnu op de bijzondere bescherming en den bijstand van het hoog bestuur te rekenen, om uit den bekneldenden toestand, in welken de geldmiddelen der hoofdstad steeds verkeeren, te worden verlost. De voorzitter van de Brusselsche bank heeft gezegd, dat er thans met Z. M. *Willem Frederik* een vergelijk is getroffen, omtrent onderscheidene punten van verschil, 't welk eene algeheele vereffening zal kunnen bevorderen.

Brussel, 4 jan. De centrale sectie, belast met het onderzoek van het budget van wegen en middelen, heeft beslist dat de voorgestelde opcenten zullen gelegd worden op de grondlasten, op het personeel en de patenten. Voorts heeft zij begeerd eene verhooging der belastingen op het gedisteleerd; zij wil echter geene verhooging op de bieren, noch ook op de koffij.

— Wij ontvangen uit Parijs de gewigtige tijding, dat het Fransche gouvernement bevel heeft gegeven, om 80,000 man der jongste oproeping te ontslaan en naar huis te zenden.

De verlofbrieven dezer manschap zijn geteekend en bevinden zich misschien reeds op dit oogenblik in handen van de chefs der verschillende divisiën.

Nu zal men spoedig kunnen te weten komen of dit begin van ontwapening de Duitsche mogendheden zal nopen om dit voorbeeld te volgen.

— De *Moniteur*, die jaarlijks eene opgave moet doen van de ongelukken, op den ijzeren spoorweg voorgevallen, met aanwijzing van den naam des fabrijkants, die de gesprongen machine of ketels vervaardigd heeft, kondigt heden aan, dat er op alle spoorweglinien van België in het gansche jaar 1840 geen ongeluk heeft plaats gehad.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 4 jan. Z. M. heeft, op het daartoe door het gezamenlijke corps officieren van het tweede bataljon der afdeeling jagers gedaan verzoek, aan hunnen voormaligen chef, den kolonel jhr. *J. N. Everts*, die thans de afdeeling grenadiers kommandeert, vergund het dragen van een kruis van de Militaire Willemsorde, van de derde klasse, met brillanten omzet, hetwelk door hen in der tijd aan genoemden hoofdofficier ten geschenke is aangeboden.

— Z. M. heeft benoemd tot ontvanger der directe belastingen en accijnsen te Driel (provincie Gelderland,) den heer *F. E. J. H. van Grootenhuis*, thans ontvanger derzelfde middelen te Hees en Neerbosch, en zulks in plaats van wijlen den heer *C. v. d. Anker*.

Zoo men verneemt is de heer *de Wahlen*, als secretaris der buitengewone zending te Berlijn, eervol teruggeroepen.

In de afgeloopen maand heeft mgr. *Antonucci*, zaakgelastigde van den h. stoel bij ons hof, de geheele en volledige uitvoering geregeld van de door den paus, op den 2den juni 1840 uitgevaardigde breve, betrekkelijk onderscheidene wijzigingen, welke in het kerkelijk bestuur van het hertogdom Limburg, het groothertogdom Luxemburg en de districten van Cuyk, Nijmegen, Bruten, Ravenstein en Megen, waren noodzakelijk geworden.

Bij een door voornoemden zaakgelastigde, op den 18den december ll, genomen zeer uitvoerig decreet, is het grondgebied van het hertogdom Limburg van het bisdom Luik afgescheiden en tot een apostolisch vicariaat ingesteld, waarvan het bestuur is opgedragen aan den heer *J. A. Paredis*, pastoor te Roermonde, die tevens tot de waardigheid van bisschop van Hirine *in partibus infidelium* is verheven.

Voorts zijn de distrikten van Cuyk, Nijmegen, Druten, Ravenstein en Megen, welke tot hiertoe twee afzonderlijke vicariaten hadden uitgemaakt, mitsgaders de gemeente Luyksgestel, welke kerkelijk onder het bisdom Luik behoorde, met het apostolische vicariaat van 's Hertogenbosch vereenigd en onder het bestuur van den heer *den Dubbelden* gesteld, terwijl het groothertogdom Luxemburg van het bisdom van Namen afgescheiden en gebragt is onder het bestuur van den heer *H. van der Noot*, apostolischen vicaris der stad Luxemburg.

— Z. M. de koning heeft heden in persoon den raad van state gepresideerd. Ook Z. Exc. de minister secretaris van staat, baron *van Doorn*, heeft heden voor de eerste maal als vice-president in dit staats-collegie zitting genomen.

— Bij koninklijk besluit zijn de departementen van algemeen bestuur gemagtigd tot het vereffenen van schuldvorderingen, wegens leverantiën, door Belgische ingezetenen gedaan in de provinciën, welke alsaan het koningrijk der Nederlanden uitmaken, waarvan de voldoening na het uitbarsten van den Belgischen opstand in 1830 was geschorst. Elke tot dat einde gedaan wordende aanvraag van betaling zal moeten vergezeld zijn, behalve van de bewijsstukken, naar den aard van iedere vordering vereischt, van eene verklaring, door de belanghebbenden te leveren, dat zij hunne voldoening van het Belgisch bestuur niet hebben ontvangen.

— Door Z. M. is bepaald, dat, ten aanzien der toewijzing en leverantiën van de wollen stoffen, bij de armee benoodigd, alsmede opzigtelijk de prijsen, waartegen die stoffen worden aangeschaft, op den tot dusver gebruikelijken voet zal worden gehandeld.

— De commissie tot onderzoek van de bezwaren tegen het lager onderwijs zet hare belangrijke deliberatiën dagelijks voort. Naar men verneemt, zou dezelve binnen weinige dagen haar gewigtige taak hebben afgehandeld, en alsdan voor een' onbepaalden tijd uiteengaan.

— Wij vernemen, dat bij koninklijk besluit van den 28 december 1840, n°. 41, op voordragt van den minister van financiën, in afwachting eener geheele herziening van het reglement wegens het beheer der geldmiddelen, onder anderen is bepaald:

1°. Dat, te beginnen met de dienst van 1841, geene jaarlijksche huishoudelijke begrooting, in voege zulks bij het bedoelde reglement was voorgeschreven, meer zal worden opgemaakt;

2°. Dat de staatsbegrooting, zoodanig als die bij de wet is of zal worden vastgesteld, ingedeeld volgens de berekeningen, die aan de Staten-Generaal worden overgelegd, voortaan, met betrekking tot ieder departement van algemeen bestuur, tot grondslag zal worden aangenomen van voorloopig bezwaar en van voorloopige en latere vereveningen;

3°. Dat alzoo tusschen die departementen en de algemeene rekenkamer de geldsommen zullen worden geregeld, die, in betrekking tot de bestaande koninklijke besluiten, zoo voor algemeene als voor doorloopende autorisatiën, ten laste van de daarbij betrokken posten van de staatsbegrooting behooren te worden aangeteekend;

4°. *Dat de sommen, voor ieder artikel der staatsbegrooting toegestaan, zullen worden beschouwd als maximum tot het doen van alle tot de daarbij aangewezen onderwerpen in betrekking staande uitgaven, en geene af- en overschrijvingen van het* EENE ARTIKEL OP HET ANDERE, *even min als van de eene afdeeling op de andere mogen plaats hebben;*

5°. Dat voor zoo veel de departementen van marine en koloniën en van oorlog aangaat, voortaan geene betalingen door middel van krediet-opening zullen mogen plaats hebben, dan alleen voor tractementen, soldijen, daggelden, subsistentiën, victualering, schrijfloonen en kleine huishoudelijke uitgaven;

6°. Dat bij alle voordragten voor te verrigten werken, aanbestedingen als anderzins, waaruit betalingen ten laste der begrootingen zullen voortvloeijen, de aanwijzing zal worden gedaan van den post der begrooting, waaruit zoodanige uitgave zal moeten worden bestreden, ten einde die in het koninklijk besluit worde uitgedrukt;

7°. Dat de begrooting van 1837—1840 met den laatsten december 1841 finaal zullen worden afgesloten, en dat voortaan geene begrooting langer zal openstaan, dan gedurende twee jaren, in dier voege, dat met het einde van het jaar, volgende op het dienstjaar, iedere begrooting zal worden afgesloten.

Dienvolgens zijn de departementen van algemeen bestuur verantwoordelijk gesteld, dat alle schuldvorderingen, zoo wegens voorloopige als voor latere vereveningen, met dat tijdstip zijn betaald en geregulariseerd.

Arnhem, 6 jan. Parijs versterken, »zegt de *Revue des deux Mondes* van den 1sten dezer," en volharden bij de wapeningen van voorzorg, welke men den *gewapenden vrede* genoemd heeft, dit is voor ons eene des te noodwendiger politiek als het tegendeel in ons oog eene schande en bijna een verraad zijn zou. Wij willen niet zeggen dat Frankrijk steeds 500,000 man onder de vanen hebben moet, maar het moet die heden hebben, in den staat van afzondering waarin men het gesteld heeft en waarin het zich moet handhaven met de kalme en vooruitziende fierheid die eene groote natie past. Opzigtens dit punt alsmede opzigtens de versterkingen, verklaart het ministerie onbewimpeld dat zijne bedoelingen geheel overeenkomen met de ontwerpen welke het voorstelde; dat het dienaangaande de gevoelens deelt welke wij steeds hebben verdedigd. Er zijn dus twee groote vraagstukken, waaromtrent, Gode zij dank, allen het eens zijn: de wapeningen van voorzorg en de versterkingen van Parijs. — »Zijn wij wel onderrigt," zegt wijders het tijdschrift, »zoo hadden de aanmerkingen der kabinetten van Weenen en Berlijn betrekkelijk onze wapeningen, — aanmerkingen die overigens met alle gematigdheid en in de welvoegelijkste bewoordingen schijnen te zijn gemaakt — ten doel, geenszins iets aan Frankrijk te verwijten, noch het eenigermate zijn regt te betwisten, maar het voor te houden dat ongelukkiglijk zijne wapeningen de naburige gouvernementen in de droevige en kostbare noodzakelijkheid zouden stellen van hunne strijdkrachten en militaire uitgaven te vermeerderen. Ontdaan van allen diplomatischen omhaal, komen die ingetogene aanmerkingen hierop neder: In 's hemels naam! geeft niet te veel geld uit, want gij zoudt ons alzoo dwingen er ook uit te geven en wij hebben er niet veel. Waarop de minister van buitenlandsche zaken een antwoord moet hebben gegeven, hetwelk men volgenderwijze zou kunnen verkorten en overbrengen; Indien wij wapenen, het is uwe schuld, en wij moeten, de staat van zaken onveranderd blijvende, niet ontwapenen; wilt gij op uwe beurt wapenen, zoo zal ik er u geene opheldering van vragen, maar ik zal [illegible] zien dat uwe fondsen in [illegible] te staan komen [illegible] merkelijk zijn eindelijk de woorden de *Revue*, geheel overeenkomende met het gevoelen in ons artikel van den 23sten der vorige maand geuit: »Een nieuwe kruistogt tegen Frankrijk is slechts een schrikbeeld. *Dan eerst zou Frankrijk Europa tegen zich hebben, als het bepaaldelijk met Europa mogt willen breken.* En dan nog betwijfelen wij het. Wat er van zij — noch Frankrijk noch zijne regering wil zulks. Wat Frankrijk wil, het is zijn rang in de wereld; Frankrijk vernederd, zou er zekerheid zijn voor niemand noch voor niets."

Mengelwerk.

Bezuiniging.

(*Ingezonden.*)

De Tweede Kamer der Staten-Generaal verlangt al wederom bezuinigingen, en hoe streelend zulks te vernemen is voor hen, die de schatkist moeten stijven, moet men er eindelijk om lagchen, daar dit verlangen reeds sedert jaren door die Kamer is geuit; en om de medewerking tot bezuiniging te toonen, en zoo doende ons geduldig vertrouwen te doen herleven, heeft de regering voorlang eene commissie benoemd, om na te gaan hoe die bezuinigingen het best mogelijk konden worden daargesteld. — Wat heeft men nu van die commissie gehoord? Niets! en wel omdat misschien juist diegenen, welke de bezuinigingen moeten voorstellen, het eerst aan de beurt zouden zijn om vermindering van tractement, zoo niet geheele opheffing van hun ambt, of zeer zeker van velen hunner uitverkorenen te ondervinden. — Vele bezuinigingen kan men dus van die commissie niet verwachten. — De ondervinding is daar om het tegendeel te bevestigen.

Eene hoop blijft ons over, en deze is, dat de minister van financiën, gerugsteund door den koning, de Gordiaansche knoop doorhakke, met te zeggen: die en die ambtenaren kunnen vervallen — die en die tractementen (met de hoogste ambtenaren te beginnen), moeten eene aanmerkelijke vermindering ondergaan; de pensioen-lijst, welke men tot heden voor de Kamer geheim heeft gehouden, zal worden nagezien; vele pensioenen zullen ingetrokken, vele verminderd worden; de koninklijke paarden-stoeterij te Borculo, door de ondervinding gestaafd geene verbetering en het ras, ja eerder het tegendeel te bewerken, wordt vernietigd; het departement voor de jagt wordt gevoegd bij het ministerie van binnenlandsche zaken, en de heeren ambtenaren, thans daarbij werkzaam, gepensioneerd met eene roode acte, en hunne tractementen, zoo nutteloos jaren lang genoten, worden tot nuttiger einden gebruikt; al hetgeen onnoodig is wordt afgeschaft; luxe komt niet meer te pas; in een woord: Geen geld geen Zwitser.

Maar zal Z. Exc. de heer ROCHUSSEN zulks doen? Hieraan valt te twijfelen, wanneer men nagaat hetgeen door Z. Exc. tot stijving der schatkist is voorgesteld; de opcenten te willen vermeerderen op belastingen, welke jammerlijk op den gemeenen man drukken, dit bewijst weinig menschlievendheid, daar de rijken nog op zoo vele wijzen konden worden belast, als: op de broeiramen, meubelgordijnen, gebruik van zilveren couverts, enz. enz. Maar, helaas! dit wordt vergeten, omdat juist deze het zijn die de belastingen regelen. — O, beseften zij hunne onregtvaardige handelwijze, en en hoe zij eenmaal van hunne daden rekenschap zullen moeten geven, en hun dan zal worden toegeroepen: ook gij hebt in weelde van het zweet der armen geleefd. — IJsselijke gedachte!

Ja herinnerden zij zich bij hunne van overvloed prijkende gastmalen, dat er menschen zijn, bij God hun gelijken, die, — na dagelijks eene snede broods uit hunnen mond te hebben gespaard, om een varkentje, tot hun sober onderhoud bestemd, te kunnen voeden, — alvorens het te kunnen slagten, reeds genoodzaakt zijn, een deel hiervan te verkoopen, om de belasting op het geslagt en het zout te kunnen betalen — en dit is eene waarheid. — Ja, God geve, dat zij zulks zich eenmaal herinneren: dan eerst zal de gemeene man bij in te voeren belastingen eenige verligting gevoelen, en niet eerder.

»*Genoeg voor heden.*«

De bezwaren van [illegible]

[illegible] 1840.

De Parijsche echtgenooten zijn meerendeels tweevoudig gestraft: vooreerst daardoor reeds, dat zij getrouwd zijn, vervolgens [illegible] eene vrouw hebben, wier afgod het [illegible]. Het allerslimst is er echter de man aan [illegible] een aandeelhouder of een tooneelspeler [illegible] tooneeldichter, of ook maar den een' of ander ondergeschikten persoon bij de vaudeville-fabriek kent,

want deze bij uitstek galante heeren brengen — vooral indien de vrouw bevallig is — alle oogenblikken zoogenaamde vrijkaartjes, waardoor men het regt krijgt om zonder betaling der entrée in den gewenschten schouwburg te komen.

Zoodra uwe vrouw een vrijkaartje bezit, hebt gij geen grond meer om haar niet naar den schouwburg te willen brengen, of gij moest al een zeer onvriendelijk en dus spoedig ook een zeer bedrogen echtgenoot wezen.

Na dan — als gij tegen vijf ure t' huis komt, treedt uwe vrouw u met een klein zegevierend lachje te gemoet, en zegt: mijn vriend, van avond gaan wij naar de comedie; mijnheer EDUARD heeft ons een kaartje voor het Ambigu gebragt. Maak nu dat wij spoedig aan t' eten komen; men begint heden reeds ten half zes. Kom, spoedig aan tafel, ik heb eene koude pastij laten koopen, opdat het een ons niet ophonde... dat is u toch genoeg — niet waar, beste vriend?... ik voor mij heb geen honger. Ik ben zoo blijde naar de comedie te kunnen gaan...

Als welopgevoed echtgenoot antwoordt gij niets; gij bepaalt u met uwe koude pastij in misnoegdheid binnen te nemen. Naauwelijks zit gij vijf minuten aan tafel, of uwe vrouw komt reeds in hoed en shal, en neemt u het servet af. Gij loost drie zuchten en neemt den weg naar den schouwburg aan.

Aangekomen op den *Boulevart Montmartre* loert gij angstig naar de Omnibus die u naar het Ambigu moet brengen. Na tien minuten ongeduldig wachtens verschijnt eindelijk de wagen — gij springt de trede op; doch de conducteur stoot u terug, met den roep: reeds vol! — gij wilt den wagen afwachten die over een kwartier voorbij komen moet, maar uwe vrouw doet u opmerken, dat gij geen plaats in de comedie meer zoudt vinden, en na vier diepe zuchten besluit gij eene huurkoets te nemen, hetgeen uwen vrijen comediegang reeds eenigzins bezwaart.

Nu begint de reeks der bekende plagerijen. Alzoo — gij vertoont u aan het bureau met uw geel kaartje, en de controleur verzoekt u vriendelijk eerst naar het supplement-bureau te gaan en daar een frank voor elke plaats bij te passen. Dit is hard, maar het is het armengeld, en gij kunt er niets tegen zeggen. Goed dan! — Nu komt gij aan de eerste loges, waarvoor uw kaartje luidt, en de *ouvreuse* doet u meer of min begrijpen dat de eerste loges der vrijkaartjes zich in den tweeden rang der loges bevinden. Gij klautert naar de tweede loges. Doch ach! alle zijn bezet, er is geen plaats meer te vinden, niet het kleinste plaatsje! De oude ouvreuse raadt u naar de gallerij te gaan, maar om daar te komen, waar het goedkooper is dan in de eerste loges, moet gij zoo goed zijn van een frank voor elke plaats te suppleren. Gij loost vijf zuchten en betaalt nog een frank voor elk van u beide — in de vrijcomedie.

Eindelijk op de gallerij gekomen, beklaagt zich uwe vrouw dat zij een paar grizettes tot burinnen heeft, wijst naar eene leedige kleine loge en fluistert u hevig toe: »om geen prijs ter wereld blijf ik naast zulke gruwelijke schepsels als wij tot buurmeisjes hebben; gij moet ons volstrekt die plaatsen nemen!" Gij staat op, en terwijl zich een onbegrensd getal zuchten lucht maakt, gaat gij naar buiten en betaalt het derde supplement van een frank voor iedere plaats in de door uwe dierbare gade gewenschte loge — daar hebt gij nu de vrijcomedie.

Op die wijze, supplement bij supplement, zijt gij met uw vrijkaartje aan het doel, wat u meer kost, dan bijaldien gij de entrée betaald hadt.

Maar nog is uwe treurige geschiedenis niet ten einde! Tusschen de twee melodrama's bespeurt uwe vrouw, die 's middags niets heeft gegeten, een geweldig trekken der maag, en gij moet haar natuurlijk naar de koffijkamer brengen, opdat zij ten minste een gebakje neme, terwijl gij de gelegenheid aangrijpt, om uwen bloetelijk uit een stuk koude pastij zamengestelden maaltijd eenigzins aan te vullen. Gij werpt u dus op taartjes, wafelen en biscuits. Nieuwe uitgaaf van twee of drie franken.

Teruggekeerd in de loge, wenscht uwe vrouw, die toch de namen der acteurs moet kennen, de affiche, hetwelk ook moet worden betaald. Na de comedie nieuwe onkosten voor de koets, want het is toch niet mogelijk dat het arme vrouwtje die twee gansche melodrama's elk van vijf bedrijven op heeft, te voet naar huis ga! Dit zouden zenuwen noch beenen uithouden.

Als gij nu aan uw echtelijk huis aankomt, doet de koetsier u opmerken dat het reeds na middernacht is, zoodat het dubbel loon moet worden betaald. Gij betaalt met eene dubbele lading zuchten.

Gij klopt aan de deur. Doch de poortierster opent niet. Gij klopt nog eens, klopt andermaal; eindelijk na den twintigsten slag besluit de ingeslapen oude draak te ontwaken en u binnen te laten. Gij treedt in haar kamertje om licht te nemen, en hoort: mijnheer, volgens het bestaande huisgebruik zijt gij gehouden mij een frank te betalen, omdat gij eerst na middernacht te huis gekomen zijt.

Gij legt u eindelijk te bed en rekent bij u zelven na dat u het vrijkaartje, hetwelk uwe vrouw van een galanten vaudevillist ontvangt, zeventien franken gekost heeft. Gelukkig nog als het niet meer kost dan dat! Gelukkig als gij den volgenden dag, krachtens de u toekomende huispolitie, de commode uwer lieve vrouw inspecterend, niet het briefje vindt waarin men het vrijkaartje had ingesloten; — driemaal gelukkig, echter, als gij u na de lezing de haren niet uitrukt, hetgeen daarenboven nog eene dwaasheid zijn zou, vermits uw ongeluk daardoor voor iedereen gansch naakt te zien zou wezen!

Correspondentie.

Het artikel van den heer D.... over de verlenging van den spoorweg tusschen Amsterdam en Haarlem, zal in het volgende nommer worden geplaatst.

Advertentien.

Getrouwd:

G. ROMBOUTS,
en
C. M. ENKLAAR.

VELP, den 6den Januarij 1841.

(*Algemeene en bijzondere kennisgeving.*)

Heden trof mij de gevoeligste slag mijns levens, naardien het God behaagd heeft, mij mijnen teeder geliefden Echtgenoot, den WelEdelen Heer *W. KIST, in leven gepensioneerd Ambtenaar*, met wien ik bijna 20 jaren door den gelukkigsten Echt vereenigd was, door den dood te ontnemen.

Al diegenen, die den Overledene in zijne veelvuldige betrekkingen van nabij gekend hebben, zullen beseffen wat mijn hart en dat zijner Kinderen, uit een vroeger huwelijk, lijden; terwijl ik mij van hunne deelneming overtuigd houd, ook zonder de verzekering daarvan door brieven van rouwbeklag te ontvangen.

ARNHEM, den 3den Januarij 1840.

M. F. VOGELIEGSANG,
Weduwe *W. KIST*
A. KIST.
F. KIST.
H. KIST.
Wed. *SUIK.*
L. KIST.

NB. De Overledene heeft begeerd, dat de uiterlijke rouw alleen door zijne Weduwe zal worden aangenomen.

VERKOOPING
VAN
VAST GOED.

Te *Zutphen*, in het Koffijhuis *het Zwijnshoofd*, zal, op Dingsdag den 2den Februarij 1841, des namiddags ten drie ure, ten overstaan van den aldaar residerenden Notaris Mr. *W. J. VAN LÖBEN SELS*, in het openbaar ingezet, en 14 dagen later, zijnde den 16den Februarij, terzelfder uur en plaats, *naar genoegen geldende*, finaal verkocht worden:

Een kapitaal, hecht, goed doortimmerd en in complete orde zijnde HEERENHUIS en ERF, zeer gunstig staande te *Zutphen* in de Lange Hofstraat, gemerkt V N°. 873, voorzien van rojalen GANG en bevattende *zes* moderne, behangen en geplafonneerde BENEDEN-KAMERS met Marmeren Schoorsteenmantels, mitsgaders *elf* wel geconditionneerde BOVEN-KAMERS, meest allen behangen; dan nog MANGEL-, PROVISIE- en DOMESTIEKEN-KAMERS, zeer ruime KEUKEN met Pompen, spatieuse en drooge KELDERS, ZOLDERS, BERGPLAATSEN en verdere Gemakken; — Mitsgaders eene ruime STALLING voor drie Paarden, aan het Huis annex, uitkomende in de Bakkerstraat — benevens nog een fraai, hecht en sterk KOETSHUIS en STALLING voor vier Paarden, uitkomende in de Kuiperstraat en aan het Huis verbonden door den tusschen liggenden TUIN.

Hetzelve Huis zal zoo wel afzonderlijk, als met het Koetshuis en de Stalling in de Kuiperstraat en Stalling in de Bakkerstraat *in massa*, geveild worden.

De bezigtdagen worden gesteld des Maandags Woensdags en Zaturdags van 11 tot 2 ure; mits vooraf belet te vragen.

Nadere informatiën, ook ten aanzien der veil-conditien, ten Kantore van voornoemden Notaris.

†§† Zij, die iets te vorderen mogten hebben van, of verschuldigd zijn aan de onder beraad aanvaarde Nalatenschap van wijlen den Hoog Wel Geboren Heer *FREDERIC OLIVIER JOSEPH* BARON *HACKFORT TOT DEN HAM*, op den 4den November 1840 te *Groenlo* overleden, worden verzocht daarvan ten spoedigste opgave of betaling te doen ten Kantore van den Heer en Mr. *J. VAN LAMSWEERDE*, te *Zutphen*.

§§§ DE COMMISSIE tot uitdeeling van †† VERWARMENDE SPIJZEN, alhier, § vernomen hebbende, dat de biljetten ter inteekening van bijdragen voor de benoodigde gelden bij sommige harer Stadgenooten óf niet bezorgd, óf niet teruggehaald zijn, brengt mits deze ter kennis van allen, die in gelijk geval mogten verkeeren, dat de biljetten kunnen bekomen en bezorgd worden ten Huize van haar medelid, den Heer *A. VAN GOOR*, alhier.

Arnhem, den 6den Januarij 1841.

†§† Men verlangt, zoo spoedig mogelijk, als †† LEERLING in een' KRUIDENIERS- † EN IJZERWINKEL, eenen JONGELING, niet beneden de 16 jaar oud, van de Roomsch-Katholieke Godsdienst, met KOST EN INWONING. — Adres, met gefrankeerde brieven, onder Letter T, bij den Uitgever dezer.

VOOR STEENDRUKKERIJEN.

Iemand, sedert circa twaalf jaren in dit vak als LITHOGRAAF werkzaam geweest zijnde, en zich in staat gevoelende, om op eene voldoende wijze te kunnen werken, wenschte zich spoedig geplaatst te zien, terwijl hij meer op eene minzame behandeling, dan op groot salaris ziet. — Adres met franco-brieven onder Letter Z. bij den Boekhandelaar *A. VAN DER MAST*, te *Gorinchem*.

STADS SCHOUWBURG.

Op Zaturdag den 9den Januarij 1841,
No. 4 van het Abonnement:

DE ADMIRAAL Piet Hein TE DELFTSHAVEN.

Vaderlandsch Tooneelspel in twee Bedrijven, door Mevrouw A. P. MULDER, geb. WESTERMAN. Versierd met Kooren, Dansen en nieuwe expresselijk daartoe vervaardigde Decoratiën, voorstellende:

DELFTSHAVEN IN HET JAAR 1629.

VOORAFGEGAAN DOOR:

DE IJVERZUCHTIGE VROUW BEKEERD.

Blijspel in twee Bedrijven, naar het Hoogduitsch van A. VON KOTZEBUE.

AANVANG TEN ZES URE.

Waterhoogte te Arnhem

Den 6 Jan. 2 El 5 Palm 0 Duim; gew. 0 Duim; gev. 5 D.

Prijs-Courant der Effecten.

DINGSDAG 5 JANUARI.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers ten 4 u.
NEDERL., Werk. Schuld à $2\frac{1}{2}$ pCt.	50	$50\frac{1}{8}$	$50\frac{1}{16}$ à $\frac{1}{8}$
Dito Dito . . » 5 »	$96\frac{1}{16}$	$96\frac{1}{8}$	$96\frac{1}{8}$
Uitgestelde Schuld . . » »			
Kansbiljetten . . . . . *f*	$22\frac{1}{16}$	$22\frac{1}{8}$	$22\frac{1}{8}$
Amortisatie-Syndicaat. à $4\frac{1}{2}$ pCt.	$86\frac{1}{2}$	$86\frac{5}{8}$	$86\frac{1}{2}$
Dito Dito . » $3\frac{1}{2}$ »	$70\frac{7}{8}$		
Handelmaatschappij . » $4\frac{1}{2}$ »	$158\frac{1}{8}$	159	$158\frac{7}{8}$
Nieuwe Dito . . . » $4\frac{1}{2}$ »			
Nieuwe Dito 1837 . » $4\frac{1}{2}$ »			
Oostindische Leening » 5 »	$94\frac{1}{4}$	$94\frac{1}{8}$	$94\frac{5}{8}$
Spoorweg Haarlem . . »			
Aand. Rijn-Spoorweg . » $4\frac{1}{2}$ »			
FRANKR. Inschrijv. G. B » 3 »			
SPANJE. Leening *Ardoins* » 5 »	$22\frac{7}{16}$	$22\frac{9}{16}$	$21\frac{7}{8}$
Dito onbep. stukk. . » 5 »			
Passive . . . . »	6		
Deferred . . . . »			
Fransche Uitgestelde »	$6\frac{1}{4}$		
PORTUGAL. Oblig. te Lond. » 3 »			
RUSL. *H* &*C*. 1798, 1816. » 5 »	$104\frac{1}{8}$	$104\frac{3}{8}$	
Dito 1828, 1829 . . » 5 »	104		
Dito 1831, 1833 . . . » 5 »	97		
Oblig. te Londen . . . » 5 »			
Dito te Hamburg. . . » 5 »			
Inschrijving in Assign. » 6 »			
Certific. van dito. . . » 6 »	$69\frac{3}{4}$		
POLEN. Aandeel. à fl 300 » *f*			
Dito a fl 500 » »			
OOSTENR. Aand. à fl. 100 » *f*			
Dito à fl 250 . . . . . » »			
Metalliek . . . . » 5 »	103		
Dito . . . . » 3 »			
Dito . . . . » $2\frac{1}{2}$ »	$54\frac{3}{4}$		
BRAZILIE. Dito dito » 5 »			

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.